

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Z judikatury

Krátce

Srpen 2019

Editorial

Zásadní novelu zákona o investičních pobídkách, kterou před sněmovními prázdninami podpořili poslanci, potvrdil i Senát. Zlí jazykové tvrdí, že to po téměř 20 letech znamená v podstatě konec investičních pobídek v Česku. Každý, kdo plánuje rozšiřovat kapacity či zavádět nové produkty a chtěl by o pobídky požádat, by měl začít aktivně pracovat na přípravě podkladů. Zbývá mu totiž jen měsíc až dva na to, aby žádost podal. Stihnout se to ještě dá, ale počítejte s tím, že příprava podkladů zabere minimálně tři týdny.

Jako každý rok, i letos finanční a celní správa vydala svou ročenku, která na rok 2018 pohlíží optikou čísel. Čtení na dovolenou s mistrovsky stavěným dějem určitě nečekejte, i když zaujatý čtenář se napínavých pasáží dočká. Nechybí ani silný příběh, který potřebuje každá dobrá kniha. V letošní ročence s potěšením čtu příběh o dobře šlapající ekonomice naší země a cílenějších kontrolách vedoucích k lepšímu výběru daní. Zápletka v podobě odvolacích řízení a soudních přezkumů nenadchne, ale zato poskytne aktuální obrázek o tom, do jaké míry se jednotlivé instituce navzájem podrží. Z naší praxe můžu potvrdit, že státní správa se meziročně posouvá ve zpracovávání a využívání digitálních dat a svou kontrolu díky tomu umí daleko lépe zacílit. Zbytečně mnoho času ale stále věnuje formálnímu vyjasňování údajů v kontrolních hlášeních či jiných formálních pochybení s nulovým přínosem do státní kasy.

Kéž by tato část byla do budoucna potlačena a místo toho byl dán prostor digitální transformaci. Ta je v současnosti velkou výzvou pro české firmy a držím palce, aby její potenciál dokázala finanční správa využít. Více se dočtete v srpnovém vydání Aktualit.

Daniel Szmaragowski

Partner
KPMG Česká republika

2 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

Rok 2018 očima ministerstva financí

Jak hodnotí minulý rok v daňové oblasti úředníci finanční správy? Zveřejněné statistiky přináší zajímavá čísla a fakta – finanční správa v roce 2018 mimo jiné ukončila 32 577 daňových kontrol a postupů k odstranění pochybností, z nichž 21 065 dopadlo doměrkem nebo snížením ztráty.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Josef Riesner
kpmg@kpmg.cz

Jako každý rok touto dobou vydalo ministerstvo financí Zprávu o činnosti Finanční a Celní správy České republiky. Hodnocení předešlého roku se nese v pozitivním duchu. Podařilo se splnit vytyčené cíle v oblastech zlepšení výběrů daní, zavést opatření proti vysokému odlivu výnosů z přímých zahraničních investic a proti daňovým únikům nebo přijmout novelu zákona o evidenci tržeb. Z průzkumu veřejného mínění zpracovaného pro finanční správu navíc vyplynulo, že se podle většiny dotázaných jedná o důvěryhodnou a veřejnosti otevřenou instituci.

Finanční správa pokračovala v boji s daňovými úniky a podvody: zaměřila se dle svých slov především na nadměrné odpočty DPH, korunové dluhopisy nebo sdílenou ekonomiku (platformy Airbnb, Uber). Využívala přitom nejen stávající nástroje jako kontrolní hlášení nebo evidenci tržeb, ale nově také informace o identifikaci osob, které poskytují ubytování prostřednictvím internetových platform získaných na základě podepsaného memoranda. Rušno bylo i na poli legislativy – do tuzemského právního řádu byla implementována směrnice EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD) a podařilo se schválit novelu zákona o evidenci tržeb. V oblasti mezinárodní spolupráce byl zprovozněn systém pro sběr dat tzv. Country by Country reporting.

Za zmínku stojí některé statistiky. Celkové výnosy z daní a cel za rok 2018 činily 1 038 miliard korun, což znamená nárůst o 6,6 % oproti roku 2017. Nejvýznamnější výnosovou položkou bylo už tradičně DPH (413 miliard Kč), jehož výběr zaznamenal ve srovnání s minulým obdobím nárůst o 8,3 %, který byl způsoben zvýšením hodnoty vlastní daňové povinnosti oproti nižšímu nárůstu nárokových odpočtů. Na meziroční růst inkasa DPH mělo dle statistik ministerstva stále vliv kontrolní hlášení, nicméně kvůli nezavedení 3. a 4. vlny EET stát neinkasoval výnosy, se kterými počítal ve svých prognózách. Vůči předchozímu roku se zvýšilo inkaso daně z příjmů právnických osob. Ministerstvo tento růst přičítá pozitivnímu ekonomickému vývoji.

Finanční správa pokračuje v nastoleném trendu cíleně zaměřené kontrolní činnosti. V roce 2018 měla v hledáčku především oblast převodních cen, kde poplatníkům doměřila daň v celkové výši 1,2 miliardy korun a snížila daňové ztráty o více než 12 miliard. Finanční správa shledala největší nedostatky v oblasti nesprávně nastavené cenotvorby v závislosti na funkčním a rizikovém profilu, v posouzení daňové uznatelnosti i ocenění vnitropodnikových služeb, ve vnitroskupinovém financování a v platbách za nehmotný majetek. Největší nedostatky u daně z příjmů právnických osob identifikovala finanční správa u průzkumů trhu a reklamy. V oblasti DPH se jednalo o pochybení týkající se agenturního zaměstnávání a reklamních služeb. Celkově v roce 2018 proběhlo 12 358 daňových kontrol a 20 219 postupů k odstranění pochybností, kdy celkové doměrky překročily hranici 15 miliard korun na dani a vykázané daňové ztráty byly sníženy o téměř 38 miliard.

Finanční správa evidovala celkem 15 722 odvolacích řízení, jejich počet oproti loňsku vzrostl o více než 16 %. Nejvíce odvolání se týkalo oblasti DPH. V roce 2018 finanční správa vyřídila celkem 6 370 podaných odvolání, z toho více než polovinu (3 447) zamítla a ve 2 344 případech alespoň částečně vyhověla. Téměř tisícovka případů

3 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

pokračovala k soudnímu přezkumu. Správní soudy v daňové agendě vyhověly daňovým poplatníkům ve 291 případech z 1 011 vyřízených žalob v roce 2018. Při pohledu na celkové částky doměrků je patrné, že finanční správa chybovala především u velkých doměrků – na 291 soudně zrušených rozhodnutí připadal doměrek 3,2 miliardy korun, zatímco na 571 soudně potvrzených rozhodnutí připadá doměrek 3,4 miliardy.

Na co se můžeme těšit tento rok? Finanční správa chce pokračovat v pracích na projektu MOJE daně nebo chystá spuštění aplikace APED zaměřené na realizaci elektronických dražeb. Při kontrolách budou úředníci především ověřovat správnost údajů v přiznáních k dani z příjmů fyzických osob v návaznosti na data uvedená v evidenci tržeb, na daňové podvody v oblasti internetového obchodu či na kontrolu příjmů ze sdílených ekonomik.

4 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

GFŘ objasnilo uplatňování DPH u poukazů

Generální finanční ředitelství (GFŘ) vydalo Informaci k uplatňování DPH u poukazů. V ní objasňuje uplatňování daně z přidané hodnoty u různých druhů poukazů. Daňové dopady přitom dokresluje na několika příkladech z praxe.

Kateřina Klepalová
kklepalova@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

O rozdělení poukázek na jednoúčelové a víceúčelové a o nových zásadách z hlediska DPH uplatňovaných v této oblasti jsme čtenáře průběžně informovali [v předchozích vydáních Daňových a právních aktualit](#). Nová Informace GFŘ daňové aspekty uplatňování poukazů podrobněji rozvádí a ilustruje je na praktických příkladech.

Informace se snaží odlišit poukazy, které podléhají nové úpravě DPH, od slevových kupónů. Základním kritériem je, zda je s poukazem spojeno právo zboží nebo službu obdržet (pak se jedná o poukaz) či nikoli (pak se o poukaz ve smyslu zákona o DPH nejedná). Jako příklad slevového kupónu je uvedena poukázka typu „při nákupu nad 500 Kč lze uplatnit kupon v hodnotě 100 Kč“. Poukaz pak obecně představuje ceninu ve smyslu zákona o účetnictví.

Jestliže akceptujete jednoúčelové poukázky, které vlastním jménem emituje jiný subjekt (emitent), pak za pozornost jistě stojí příklad zdůrazňující fikci uskutečnění plnění mezi subjektem akceptujícím poukaz a emitentem. Také v případě reklamace zboží či služeb je třeba sledovat tok plnění. To znamená, že při reklamaci zboží/služby uplatněné u osoby, která jednoúčelový poukaz vlastním jménem nevydala, ale „pouze“ jej přijala jako úplatu, provede příjemce poukazu opravu DPH vůči emitentovi. Emitent následně provádí opravu vůči osobě, které jednoúčelový poukaz dodal.

Informace zdůrazňuje, že v případě nevyužití jednoúčelového poukazu ve lhůtě tří let od konce zdaňovacího období, ve kterém plátce mohl uplatnit odpočet DPH, je nutné tento odpočet vrátit. Výjimku tvoří doložené či potvrzené zničení, ztráty nebo odcizení poukazu. Nevyužití poukazu nemá vliv na daňovou povinnost emitenta poukazu.

Informace dále potvrzuje, že v případech převodů jednoúčelových poukazů v rámci EU a v třetích zemích se postupuje obdobně.

U víceúčelového poukazu GFŘ detailně rozebírá stanovení základu daně. Primárně je třeba sledovat cenu, za kterou byl poukaz nakoupen. Teprve když tuto cenu nelze zjistit, stává se základem daně jmenovitá hodnota víceúčelového poukazu.

Ředitelství se v Informaci věnuje i zaokrouhlovacím rozdílům, a to na několika příkladech, kdy k úhradě dochází stravenkou v podobě víceúčelového poukazu. Pokud zákazník platí stravenkou a prodávající na stravenky nevrací, rozdíl je považován za spropitné, které nevstupuje do základu daně. Zaokrouhlovací rozdíl při platbě stravenkou také nevstupují do základu daně.

O krok blíže k efektivnímu řešení sporů při výkladu smluv o zamezení dvojímu zdanění

Před poslance míří vládní návrh zákona týkající se mezinárodní spolupráce při řešení daňových sporů v EU. Zákon reaguje na nutnost implementace směrnice o mechanismech řešení daňových sporů v Evropské unii, tzv. směrnice DRM.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Josef Riesner
kpmg@kpmg.cz

Směrnice by měla navázat na dlouhodobou snahu o efektivní řešení sporů při výkladu smluv o zamezení dvojímu zdanění na vnitrostátní i mezinárodní úrovni. Tyto smlouvy zpravidla obsahují klauzuli o řešení vzniklých sporů dohodou, případně prostřednictvím Arbitrážní konvence. Takový postup bývá poměrně zdoluhavý, s nejistými výsledky. Navrhovaná právní úprava stanoví jasná pravidla a daňovým poplatníkům přináší nové nástroje právní ochrany.

Základním pilířem implementované směrnice, resp. vládního návrhu zákona, je rozšíření okruhu sporů, na které se bude nová právní úprava vztahovat. Dle nové úpravy ji bude možné aplikovat na jakékoliv případné spory plynoucí z interpretace smluv o zamezení dvojímu zdanění mezi členskými státy Evropské unie nebo Arbitrážní konvence. O sporech se bude rozhodovat v rámci tzv. harmonizovaného postupu, jehož závěrem bude vydání zprávy o výsledku.

Zákon zúčastněným subjektům dále stanoví specifické lhůty, v rámci kterých musí proběhnout jednotlivé fáze řízení. Dotčený poplatník může celý harmonizovaný postup iniciovat svou žádostí, kterou musí podat nejpozději do tří let ode dne, kdy se dozvěděl o opatření, které povede ke vzniku sporné otázky. Orgán příslušný danou věc řešit je následně povinen do 6 měsíců od doručení žádosti vydat rozhodnutí o její přípustnosti a zahájit harmonizovaný postup. Lhůta pro posouzení žádosti příslušným orgánem a dosažení dohody o řešení sporné otázky je stanovena na dva roky. Tato lhůta může být ze závažných důvodů prodloužena maximálně o 1 rok. V případě, že nebude dosaženo dohody, bude daná otázka posuzována poradním orgánem, jehož závěry musí příslušné orgány zohlednit ve lhůtě 6 měsíců.

Kromě jasně stanovených a právně vynutitelných lhůt klade nový návrh zákona důraz na transparentnost řešených sporů, a zavádí proto povinné zveřejňování vydaných rozhodnutí. Zprávu o výsledku harmonizovaného postupu lze zveřejnit pouze se souhlasem všech účastníků a na základě dohody příslušných orgánů. Nicméně je možné zveřejnit pouze shrnutí zprávy, které nebude obsahovat citlivé údaje poplatníka a v anonymizované podobě bude obsahovat hlavní závěry řešeného sporu. Rozhodnutí musí být zaslána ke zveřejnění Evropské komisi, která má povinnost vést evidenci veškerých rozhodnutí, archivovat je a zveřejňovat na webu.

Časová působnost zákona je upravena v přechodném ustanovení, dle kterého se tento zákon nepoužije na spornou otázku týkající se zdaňovacího období, které započalo před 1. lednem 2018.

6 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

Nová výzva na podporu energeticky úsporných opatření v podnicích

Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhlásilo 16. července 2019 v rámci programu Úspory energie V. výzvu. Podporuje opatření přispívající k úspoře konečné spotřeby energie v podnikatelském sektoru, včetně využívání energie z obnovitelných zdrojů v podnicích. Žádat o podporu je možné od 16. září 2019 do 30. dubna 2020.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Eva Truhlářová
etruhlarova@kpmg.cz

Míra podpory pro velké podniky dosahuje 30 % ze způsobilých výdajů, přičemž dotace na jeden projekt činí minimálně 500 tisíc korun a maximálně 380 milionů. Způsobilými výdaji pak jsou dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek, inženýrská činnost, náklady na energetický posudek (který je nezbytnou přílohou žádosti), náklady na projektovou dokumentaci a organizaci výběrového řízení.

Realizace projektů může probíhat výhradně mimo území hlavního města Prahy. Pozitivní je, že výzva neomezuje počet žádostí předložených jedním ekonomickým subjektem. Výzva bude podporovat například tyto aktivity:

- modernizace a rekonstrukce rozvodů elektřiny, plynu a tepla v budovách a v energetických hospodářstvích výrobních závodů,
- zavádění a modernizace systémů měření a regulace (např. hardware a sítě včetně příslušného softwaru),
- modernizace soustav osvětlení budov a průmyslových areálů (pouze v případě náhrady zastaralých technologií za nové efektivní osvětlovací systémy, např. světelných diod LED),
- opatření ovlivňující energetickou náročnost budovy,
- využití odpadní energie ve výrobních procesech,
- instalace obnovitelných zdrojů energie pro vlastní spotřebu podniku (využití biomasy, solární systémy, tepelná čerpadla a fotovoltaické systémy),
- instalace kogenerační jednotky s využitím elektrické a tepelné energie, nebo chladu pro vlastní spotřebu podniku s ohledem na jeho provozní podmínky,
- instalace akumulace elektrické energie (akumulátor musí být provozován v energetickém hospodářství, které má vlastní zdroj elektrické energie).

Ministerstvo stanovilo v rámci výzvy pro jednotlivé podporované aktivity řadu specifických podmínek, například se nesmí jednat o samostatný projekt, ale aktivity musí být součástí jiného, komplexního celku.

Budete-li mít zájem, rádi vám poskytneme bližší informace, případně prověříme, zda program a další stanovené specifické podmínky vyhovují vámi plánovaným aktivitám.

Chystaná novela přinese změny ve vysílání pracovníků

Ministerstvo práce a sociálních věcí v červnu předložilo vládě návrh novely zákoníku práce a zákona o zaměstnanosti v souvislosti s transpozicí evropské směrnice, kterou se mění směrnice o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Novela mění hlavně úpravu minimální odměny a pracovních podmínek pracovníků vyslaných na dobu delší než 12, popř. 18 měsíců a informační a evidenční povinnosti v souvislosti s vysláním.

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Vysláním se rozumí situace, kdy pracovník vykonává práci na území jiného členského státu EU než je stát, ve kterém obvykle pracuje. Dle příslušné směrnice je dočasné povahy a pracovníci se po dokončení úkolu obvykle vrací zpět. Úprava je harmonizována na úrovni Evropské unie a v českém právním řádu se promítá do několika ustanovení zákoníku práce a zákona o zaměstnanosti. Právě tyto pracovněprávní předpisy navrhuje novela změnit.

Český zákoník práce upravuje minimální pracovní a mzdové podmínky, které je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnanci vyslanému do České republiky. Mezi ně patří už nyní mj. povinnost poskytovat minimální a zaručenou mzdu a příplatky za práci přesčas. Novela navrhuje nahradit termín minimální mzda termínem odměna. Jde o daleko širší pojem, zahrnuje i veškeré další povinné složky mzdy nebo platu, respektive povinné příplatky, na které má zaměstnanec dle práva hostitelského státu nárok (v kontextu českého práva se bude jednat např. o příplatky za práci v sobotu a v neděli, ve svátek, v noci atp.). Dle chystané novely bude zaměstnavatel také povinen poskytovat vyslanému zaměstnanci cestovní náhrady přinejmenším ve výši, na kterou mají nárok zaměstnanci dle českého práva. Tato úprava se samozřejmě nadále obecně nepoužije, jsou-li minimální podmínky stanovené právem státu, z něhož byl zaměstnanec vyslán, pro něho výhodnější.

V případě, že doba vyslání pracovníka přesáhne 12 měsíců, ukládá směrnice členským státům povinnost zajistit mu ve všech ohledech takové pracovní podmínky, jaké jsou použitelné v členském státě, v němž práci vykonává. V případě odůvodněného oznámení podaného zaměstnavatelem postupem nově upraveným v zákoně o zaměstnanosti, může být doba 12 měsíců prodloužena až na 18 měsíců. V návaznosti na výše uvedené se nově navrhuje, že se na vyslaného zaměstnance po uplynutí doby 12, popř. 18 měsíců, uplatní plně právní řád České republiky s výjimkou úpravy týkající se vzniku, změny a skončení pracovního poměru. Výše uvedené se samozřejmě opět nepoužije, jsou-li konkrétní podmínky stanovené právem státu, z něhož byl zaměstnanec vyslán, pro něho výhodnější.

Ve vztahu k zákonu o zaměstnanosti přenáší novela informační a evidenční povinnosti na zahraničního zaměstnavatele, jenž vysílá své zaměstnance na území České republiky. Bude to tedy nově tento zahraniční zaměstnavatel, kdo je povinen písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce České republiky o této skutečnosti, popř. o jakékoli její změně, a to nejpozději v den nástupu vysílaného zaměstnance k výkonu práce. Rovněž evidenční povinnost, kterou doposud musel plnit subjekt přijímající vyslané pracovníky, přechází na zahraničního zaměstnavatele, který bude povinen disponovat v místě pracoviště evidencí těchto osob.

8 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

Transpoziční lhůta směrnice uplyne 30. července 2020, od tohoto data je tedy rovněž navrhována účinnost uvedené novely zákoníku práce a zákona o zaměstnanosti. V současné době se návrh nachází ve vládním připomínkovém řízení.

9 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Nová právní úprava skutečného majitele

Ministerstvo spravedlnosti nedávno připravilo návrh zákona o evidenci skutečných majitelů. Ten by měl nahradit a zpřehlednit stávající právní úpravu skutečného majitele obsaženou v zákoně o veřejných rejstřících a v zákoně AML (Zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu). Účinnost je navržena na konec roku 2020.

Aneta Mohylová
amohylova@kpmg.cz
222 123 792

Aneta Boukalová
kpmg@kpmg.cz

První změnou, kterou nový zákon přinese, je detailnější a jasnější definice pojmu skutečného majitele. Stávající právní úprava ji staví na systému vyvratitelných právních domněnek za současného splnění materiální podmínky, a to uplatňování přímého či nepřímého rozhodujícího vlivu v dané právnické osobě. Skutečným majitelem dle nové právní úpravy by měla být každá fyzická osoba, která je koncovým příjemcem či uplatňuje koncový vliv. Oproti stávající právní úpravě bude možné jako skutečného majitele určit více fyzických osob, které splní zákonem stanovená kritéria, aniž by bylo třeba, aby jednaly ve shodě. Zákon dále upravuje určení skutečného majitele v případě složitějších vlastnických struktur. Taxativně také uvádí právnické osoby, které skutečného majitele nemají. Oproti stávající právní úpravě se už nebude určovat skutečný majitel pouze u osob zapsaných do veřejného rejstříku podle rejstříkového zákona.

Dále se zavádí postup pro případ, kdy skutečného majitele není možné určit. V takových situacích se za něj bude považovat každá osoba ve vrcholném vedení zkoumané entity. Přednostně to budou vrcholní manažeři přímo podřízení statutárnímu orgánu při výkonu funkce. Pokud takové osoby nebudou existovat, budou se za skutečné majitele považovat členové statutárního orgánu. Nicméně tento postup se uplatní pouze, pokud daná právnická osoba ke zjištění skutečného majitele vynaloží veškeré úsilí a přesto se jí ho nepodaří dle zákonem stanovené definice určit, nebo pokud v ní uplatňuje koncový vliv právnická osoba, která nemá skutečného majitele. Zkoumaná entita bude muset doložit kroky, které ke zjištění skutečného majitele učinila a také strukturu vztahů, jestliže existuje, aby se zabránilo nadužívání tohoto ustanovení.

V současné praxi často vyvstává otázka, zda by se v případě společnosti vlastněné další společností měl za skutečného majitele považovat člen jejího statutárního orgánu nebo člen statutárního orgánu mateřské společnosti. Nový zákon tyto nejasnosti odstraňuje, jako skutečný majitel se zapíše osoba ve vrcholném vedení právnické osoby, která je koncovým příjemcem či uplatňuje koncový vliv.

O návrhu na zápis do evidence soud povede řízení obdobné rejstříkovému, ve kterém bude nicméně nadále zkoumat pouze to, zda jsou zapisované údaje řádně doloženy. Zjednoduší se také zápis do evidence skrze notáře – ti nebudou muset pořizovat podkladový notářský zápis. Lze tudíž očekávat, že se většina agendy přesune na notáře, neboť takový postup bude rychlejší a levnější. Nově by také mělo docházet v jednodušších případech (zejména u menších společností s jedním společníkem) k automatickému propsání údajů o skutečném majiteli do evidence, čímž by se měla snížit administrativní zátěž. Dalším zjednodušením je také provázání formuláře na zápis skutečného majitele se zápisem nové společnosti do obchodního rejstříku.

Zákon přináší řadu vítaných novinek, které by měly usnadnit postupy v rámci evidování, určování a registrace skutečného majitele. Zároveň však pro právnické osoby konkretizuje řadu povinností při určování jejich skutečného majitele, zejména v oblasti dokumentů přikládáných k návrhu na zápis a upravuje systém vymáhání

10 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

těchto povinností. Část evidence bude také přístupná veřejnosti, což by mělo posílit transparentnost a kontrolu nad plněním zákonem stanovených povinností.

11 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Zjednoduší se likvidace obchodních společností?

Vláda schválila návrh nařízení, jehož cílem má být zjednodušení procesu likvidace právnických osob po administrativní a finanční stránce. Některým subjektům má odpustit uveřejnění jejich vstupu do likvidace v Obchodním věstníku zcela, jiným zčásti. Vzhledem ke složitosti celého procesu likvidace, je ale deklarované zjednodušení spíše kosmetického charakteru. Likvidovaným společnostem ani likvidátorům ve většině případů kýženou úlevu nepřinese.

Lucie Patková
kpmg@kpmg.cz

Karolína Tomsová
ktomsova@kpmg.cz

S účinností od 1. srpna 2019 budou upraveny některé otázky Obchodního věstníku, mimo jiné se změní i způsob zveřejňování oznámení o vstupu do likvidace. V současné době jsou všechny likvidované právnické osoby povinny zajistit dvojí zpoplatněné zveřejnění oznámení o svém vstupu do likvidace v Obchodním věstníku s výzvou pro věřitele k přihlášení pohledávek. V případě právnických osob zapisovaných do jiného než obchodního rejstříku tuto povinnost zcela nahradí možnost bezplatně zveřejnit údaje o vstupu do likvidace a výzvu pro věřitele ve veřejném rejstříku, a to po dobu tří měsíců a dvou týdnů. U obchodních korporací, zapisovaných do obchodního rejstříku, bude možné tímto způsobem nahradit jedno oznámení v Obchodním věstníku.

Standardní proces likvidace obchodních korporací je nicméně natolik administrativně náročný, že odpadnutí jednoho zveřejnění v Obchodním věstníku likvidátorovi ani likvidované společnosti nijak zásadně nepomůže, a to ani po finanční stránce. Ušetřený poplatek za jedno zveřejnění v Obchodním věstníku, pohybující se řádově v tisíci korunách, bude pro většinu likvidovaných společností spíše zanedbatelnou položkou.

Ministerstvo spravedlnosti chystanou změnu odůvodňuje tím, že informace uveřejněná ve veřejném rejstříku, tj. zdroji přístupném široké veřejnosti, dokáže plně nahradit oznámení v Obchodním věstníku. To ovšem vyvolává otázku, proč by se oznámení v Obchodním věstníku nemělo odpustit i právnickým osobám zapisovaným do obchodního rejstříku. Připomeňme, že vstup do likvidace oznamují společnosti nejen svým věřitelům, ale také některým státním orgánům, jako finančnímu úřadu či správě sociálního zabezpečení. Považuje-li se oznámení ve veřejném rejstříku za dostatečné ve vztahu k soukromým osobám, proč jej nepovažovat za dostatečné i ve vztahu k orgánům státní správy? Upuštění od požadavku oznamovat vstup do likvidace státním orgánům by přitom likvidátorovi administrativně usnadnilo proces likvidace více než snížení počtu oznámení v Obchodním věstníku.

Připravovaná změna tak pomůže snad jen těm právnickým osobám, které nemají žádné dluhy, majetek ani zaměstnance, jsou zapsány do jiného než obchodního rejstříku a jejich motivace přistoupit k likvidaci je snížena zejména očekáváním souvisejících nákladů. Likvidace běžně fungujících společností zapsaných v obchodním rejstříku je oproti tomu velmi komplexní proces, náročný nejen po právní stránce, ale i po té daňové a účetní.

Rozhoduje-li se vedení obchodní korporace pro likvidaci, mělo by vzít v úvahu skutečnost, že ukončovat činnost až v průběhu likvidace je zpravidla administrativně složitější než před ní. Od okamžiku vstupu do likvidace je pravomoc statutárního orgánu prakticky suspendována. Nadále lze činit pouze kroky vedoucí k ukončení likvidace,

12 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

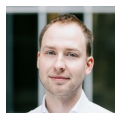
přičemž je třeba postupovat v úzké spolupráci s likvidátorem. Likvidace skutečně je formálním procesem jen pro společnosti, které se na ni řádně připravily a jsou před ní tzv. prázdnou schránkou, stejně však zpravidla trvá nejméně čtyři měsíce.

13 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Úřad pro ochranu osobních údajů udělil první pokuty za porušení GDPR

V souvislosti s přijetím GDPR (obecného nařízení o ochraně osobních údajů) panovala mezi správci a zpracovateli osobních údajů značná nejistota ohledně výše pokut udělovaných Úřadem pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ). Od nabytí účinnosti GDPR nyní uplynul již více než rok. Jaká je tedy skutečná praxe při udělování pokut ze strany ÚOOÚ?

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Nejčastěji ÚOOÚ uděloval pokuty v případech, kdy správce osobních údajů subjekty údajů řádně neinformoval o zpracování jejich osobních údajů. Trestal však i úniky osobních údajů, například v podobě krabice spotřebitelských smluv odložené u kontejneru.

Za neinformování o zpracování osobních údajů ÚOOÚ udělil pokutu například pronajímateli vozidel, v nichž byly nainstalované GPS lokátory, o kterých nebyli nájemci vozidel informováni. ÚOOÚ uvedl výčet informací, které měly být nájemcům náležitě poskytnuty, a uložil pronajímateli pokutu ve výši 30 000 Kč. V dalším posuzovaném případě byl subjekt osobních údajů telefonicky kontaktován ohledně nabídky obchodování na burze. Daná osoba požádala o informaci, kde byl získán jeho telefonický kontakt a jakým způsobem jsou zpracovávány jeho osobní údaje. Tato informace mu nebyla poskytnuta ani po opětovné žádosti o potvrzení o zpracování osobních údajů a ÚOOÚ správci uložil pokutu ve výši 20 000 Kč. Dále ÚOOÚ posuzoval situaci, kdy zaměstnanec žádal zaměstnavatele o potvrzení o zpracovávání svých osobních údajů společně s žádostí o opravu těchto údajů. Zatímco žádost o opravu neshledal ÚOOÚ jako opodstatněnou, jelikož dotčené osobní údaje byly správné, za neposkytnutí potvrzení uložil zaměstnavateli pokutu ve výši 5 000 Kč.

Únik osobních údajů v důsledku jejich nedostatečného zabezpečení posuzoval ÚOOÚ v případě internetové online hry. Kromě hráčských jmen, ID herních účtů a hesel k nim unikly i e-mailové a IP adresy. K úniku došlo zneužitím pravomoci programátora hry, se kterým správce navíc neměl uzavřenou smlouvu o zpracování osobních údajů. Za toto porušení uložil ÚOOÚ správci pokutu ve výši 15 000 Kč. Společnosti, která nezajistila osobní údaje zhruba 300 klientů obsažené ve smlouvách o spotřebitelském úvěru, byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Smlouvy těchto klientů byly nejprve volně uloženy po dobu minimálně 14 dnů v papírové krabici v prostorách společných garáží bytového domu jednatelky společnosti a následně nalezeny u kontejneru.

Zpracováním osobních údajů bez zákonného titulu se ÚOOÚ zabýval v případě, kdy bývalá zaměstnankyně požádala ředitelku školy o odstranění veškerých jejích fotografií z internetu, neboť již skončil její pracovní poměr. Po určité době si však všimla, že ředitelka neodstranila fotografie ze sociální sítě Facebook a opětovně ji tedy k jejich odstranění vyzvala. K nápravě protiprávního vztahu vyzval ředitelku rovněž ÚOOÚ. Poté, co ředitelka ani na jeho výzvu nijak nereagovala, přistoupil ÚOOÚ k uložení pokuty ve výši 10 000 Kč.

Zatím nejvyšší pokutu ÚOOÚ uložil správci osobních údajů, který za účelem zjednodušení procesu uzavírání a uchování smluvní dokumentace zpracovával biometrický podpis klientů. Úřad takový postup vyhodnotil jako porušení zásady zpracovávat osobní údaje pouze v přiměřeném, relevantním a omezeném rozsahu ve vztahu

14 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

k danému účelu (tzv. princip minimalizace údajů) a uložil pokutu ve výši 250 000 Kč.

Z výše uvedeného přehledu rozhodnutí je zřejmé, že primárním cílem ÚOOÚ je odstranit protiprávní stav, nikoliv ukládat drakonické pokuty. Při stanovení výše pokut přitom úřad přihlíží k mnoha faktorům, mimo jiné k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která byla způsobena. S výjimkou posledního případu se zatím jednalo o pokuty poměrně nízké. Nutno dodat, že český ÚOOÚ zatím neposuzoval žádný skutečně rozsáhlý únik osobních údajů nebo jejich zneužití ve velkém rozsahu. Výši uložených pokut tedy nelze porovnávat se sankcemi, které ukládá například francouzský nebo britský dozorový úřad, kde byly závažnost i rozsah porušení mnohem vyšší.

15 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

Výše úroků ze zadržovaných nadměrných odpočtů po 1. lednu 2015 – díl první

Problematika kompenzace za nepřiměřeně dlouhé prověřování nadměrných odpočtů se opět dostala před Nejvyšší správní soud. Tentokrát se řešila výše úroků za období po 1. lednu 2015, kdy začal platit jednorozhodný úrok z daňového odpočtu. Podle soudu nemůže správce daně tímto dnem prověřování rozdělit na dvě fáze a úročení pro druhé období snížit. Musí naopak úrok ze zadržovaného odpočtu ve výši 14 % + repo sazba přiznat pro celé období prověřování.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Anna Kottasová
kpmg@kpmg.cz

V posuzovaném případě se jednalo o nadměrný odpočet za zdaňovací období prosinec 2013. Finanční úřad v souladu s metodikou Generálního finančního ředitelství přiznal tzv. „kordárenský“ úrok (podle úspěšného rozsudku společnosti Kordárna) ve výši 14,05 % ročně pouze do konce roku 2014. Od 1. ledna 2015 aplikoval novelizovaný daňový řád a zadržovaný odpočet úročil pouze sazbou 1,05 % ročně.

Nejvyšší správní soud tento postup odmítl. Pro posuzovanou věc je stěžejní, že se stát dostal do prodlení s vyplacením nadměrného odpočtu před účinností novelizace daňového řádu. Nový úrok z daňového odpočtu ve výši 1 % + repo sazba ročně tudíž nelze aplikovat. Při absenci výslovných přechodných ustanovení je třeba vycházet z obecných pravidel a nový úrok aplikovat až na daňové odpočty, u nichž prodlení s vrácením odpočtu nastalo po 1. lednu 2015. Vzhledem k tomu, že rozhodný den pro přiznání nároku na úrok nastal před rokem 2015, náleží daňovému subjektu úrok ze zadržovaného odpočtu ve výši 14,05 % za celou dobu trvání prodlení při prověřování oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet.

Daňový subjekt také namítal, že nový jednorozhodný úrok z daňového odpočtu je podle evropských předpisů příliš nízký. Tuto otázku bohužel Nejvyšší správní soud nevyjasnil. Námitkami k výši úroku podle legislativy účinné po 1. lednu 2015 se odmítl zabývat s odůvodněním, že v posuzovaném případě se nová úprava vůbec nepoužije. Na konečné rozuzlení si tedy budeme muset ještě počkat.

Soud vysvětlil, jak to je s daňově (ne)uznatelnými náklady před rokem 2015

Městský soud v Praze nedávno rozhodoval (rozsudek č. j. 10Af 60/2018 – 46–53) o oprávněnosti použití ustanovení § 24 odst. 2 písm. zc) zákona o daních z příjmů ve zdaňovacích obdobích před rokem 2015. Znění tohoto ustanovení totiž bylo novelizováno s účinností od 1. ledna 2015.

Michaela Thelenová
mthelenova@kpmg.cz

Olga Těhlová
otehlova@kpmg.cz

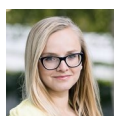
Městský soud v Praze odmítl postup správce daně, který při kontrole zdaňovacího období roku 2010 zpochybnil použití ustanovení § 24 odst. 2 písm. zc). Správce daně argumentoval tím, že tyto náklady (jednalo se zejména o občerstvení), které byly svou podstatou daňově neuznatelné, nemohly být považovány za uznatelné podle § 24 odst. 2 písm. zc) zákona o daních z příjmů, protože je poplatník nepřefakturoval, ale pouze zahrnul do základu pro výpočet ceny za poskytnuté služby. Podmínku výslovné aplikace daného ustanovení pouze na náklady, které jsou následně přefakturovány, přitom přinesla až výše uvedená novela zákona, respektive ji uvádí v důvodové zprávě.

Městský soud tedy uzavřel, že nesplněním podmínky přefakturace není možné argumentovat, pokud je posuzována situace z roku 2010. Pro případy před rokem 2015 musí dle soudu správce daně, v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, posoudit v případě aplikace daného ustanovení výhradně tyto podmínky:

- náklad není nákladem na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 25 zákona o daních z příjmů,
- příjmy (výnosy) musí s tímto nákladem přímo souviset,
- náklad je daňově uznatelný jen do výše přímo souvisejících příjmů (výnosů),
- tyto příjmy (výnos) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících.

Cestující má nárok na kompenzaci i za zpoždění letu, který zajistil mimo území EU dopravce ze třetího státu

K možnosti získat kompenzaci za významně zpožděný let, který neprovozoval letecký dopravce se sídlem v EU, se vyjádřil Soudní dvůr Evropské unie v polovině července 2019. Pokud v rámci jediné rezervace učiněné u dopravce se sídlem v EU letí cestující v prvním úseku letu s mezipřistáním z letiště na území členského státu, má nárok na kompenzaci za zpoždění. A to přesto, že vzniklo až v druhém úseku (mimo území EU), kde let provozoval dopravce se sídlem ve třetí zemi. Odpovědi na předběžnou otázku tak dal SDEU za pravdu 11 cestujícím, kteří se domáhali náhrady škody za zpožděný let vůči Českým aeroliniím.

Hana Čermáková
hcermakova@kpmg.cz
222 123 906

Aneta Mohylová
amohylova@kpmg.cz
222 123 792

V daném případě si cestující zarezervovali u ČSA v rámci jediné rezervace let z Prahy do Bangkoku přes Abú Dhabí. S mezipřistáním ho provozovali v rámci dvou úseků dva letečtí dopravci. První úsek z Prahy do Abú Dhabí (ČSA) zpožděn nebyl. Naproti tomu druhý let z Abú Dhabí do Bangkoku (Etihad Airways – dopravce se sídlem mimo území EU) se na příletu opozdil o více než 8 hodin.

SDEU ve své odpovědi na předběžnou otázku vyložil nařízení EU č. 261/2004 (o právech cestujících v letecké dopravě), kterým se mj. stanoví společná pravidla náhrad v případě významného zpoždění letů. Cestující letu s mezipřistáním odlétající z letiště na území EU má za určitých podmínek nárok na kompenzaci za zpoždění v úseku mimo území EU. Musí být ovšem splněny dvě podmínky:

- na let byla u dopravce se sídlem v EU učiněna jediná rezervace a
- do cílového místa určení dorazilo letadlo se zpožděním minimálně tři hodin.

Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že zpoždění mělo původ v úseku letu provozovaném dopravcem se sídlem ve třetí zemi. V této souvislosti SDEU zdůraznil, že už z předchozí judikatury vyplývá, že se lety skládající se z jednoho nebo více navazujících letů na jediné rezervaci považují za jeden celek. V rámci takových letů se tudíž provozující dopravce, který zajistil první let, nemůže bránit s odvoláním na zpoždění navazujícího letu provozovaného jinou společností. Nahrazením škody cestujícím však není dotčeno právo ČSA požadovat náhradu škody od jakékoliv jiné osoby, která způsobila, že společnost nesplnila svoji povinnost dopravit cestující do místa určení včas.

Rozsudek tak podporuje deklarovaný cíl nařízení, kterým je zajištění vysoké úrovně ochrany cestujících. Dle SDEU je třeba zaručit, že cestující obdrží náhradu od provozujícího leteckého dopravce, s nímž uzavřel smlouvu o přepravě, aniž by se musel ohlížet na opatření, která tento dopravce přijal k provedení druhého úseku letu s mezipřistáním.

18 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

Je člen dozorčí rady nadace osobou povinnou k dani pro DPH?

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) se minulý měsíc zabíral otázkou, zda je člen dozorčí rady nadace osobou povinnou k dani pro účely DPH, či nikoli. V daném případě člen nejednal svým jménem ani na svůj účet či odpovědnost a nenesl ekonomické riziko vyplývající ze své činnosti. Soud uzavřel, že daný člen dozorčí rady samostatně nevykonává ekonomickou činnost a není proto z titulu své funkce osobou povinnou k dani pro účely DPH.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Jednalo se o nizozemský případ IO (C-420/18), kdy člen dozorčí rady nadace pobíral za svoji činnost paušální odměnu, a to bez ohledu na svoji skutečnou účast na zasedáních a reálně odpracované hodiny. V dané situaci neměl právo vykonávat pravomoci svěřené dozorčí radě samostatně, ale jednal na účet a odpovědnost dozorčí rady. Na druhou stranu byli členové rady nezávislí a museli jednat kriticky vůči ostatním členům i řídicímu orgánu nadace.

Vzhledem k pochybnostem, které měl nizozemský soud ohledně klasifikace člena dozorčí rady jako osoby povinné k dani, předložil SDEU následující předběžnou otázku: „Vykonává člen dozorčí rady nadace, který je v oblasti svých pracovních podmínek a odměňování podřízen uvedenému dozorčí radě, ale který jinak není ani vůči dozorčí radě ani vůči nadaci ve vztahu podřízenosti, samostatně ekonomickou činnost ve smyslu DPH?“

SDEU se zaměřil zejména na ekonomickou povahu a nezávislý výkon činnosti člena dozorčí rady nadace. Posoudil ji jako ekonomickou, neboť má trvalou povahu a člen ji vykonává za úplatu. Dále soud konstatoval, že na člena dozorčí rady nelze pohlížet jako na zaměstnance, a to i přes to, že dle právní fikce podléhá jeho odměna dani z příjmů ze závislé činnosti. Svou činnost vykonává na základě smlouvy o poskytování služeb.

Důležité pro zodpovězení předložené otázky bylo, jestli nese člen dozorčí rady ekonomické riziko vyplývající z vykonávané činnosti. Nizozemský soud upřesnil, že členové uvedené rady nemohou vykonávat pravomoci svěřené této radě samostatně a jednají na její účet a odpovědnost. Soud konstatoval, že je tedy zjevné, že členové dozorčí rady nenesou samostatně odpovědnost vyplývající z aktů této rady, stejně jako ji nenesou za škodu způsobenou třetím osobám při výkonu funkce.

SDEU uzavřel, že uvedený člen dozorčí rady nenese ekonomické riziko ze své činnosti a nevykonává samostatně ekonomickou činnost, protože pobírá pevnou výši odměny, která nezávisí na jeho účasti na zasedáních ani jím skutečně odpracovaných hodinách. Nedbalost, které by se případně dopustil při výkonu své funkce, nemůže mít přímý vliv na jeho odměnu. Pro účely DPH tedy nepředstavuje osobu povinnou k dani. Vlastní rozhodnutí je poměrně obsáhlé, vymezuje vícero specifik daného případu a je proto otázkou, jak široká může být jeho aplikovatelnost na obdobné situace v českém prostředí.

Lhůta pro doplnění údajů u žádosti o vrácení daně není prekluzivní

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) v případě Sea Chefs Cruise Services GmbH (C–133/18) rozhodl, že lhůta jednoho měsíce k poskytnutí doplňujících informací ve věci žádosti o vrácení daně není lhůtou prekluzivní. Co to pro žadatele o vrácení daně znamená?

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Michaela Sobotková
kpmg@kpmg.cz

Německá společnost Sea Chefs Cruises Services GmbH požádala o vrácení DPH odvedené ve Francii za rok 2014. Následně si francouzský správce daně vyžádal doplňující informace, které měl podnik předložit do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti o jejich poskytnutí. Vzhledem k tomu, že německá společnost neodpověděla ve stanovené lhůtě, francouzský správce daně zamítl její žádost o vrácení daně.

Německá firma se proti zamítnutí žádosti o vrácení daně odvolala k vnitrostátnímu soudu ve Francii, kterému zároveň předložila dokumenty a informace, jež francouzský správce původně požadoval. Celý případ se dostal až k Soudnímu dvoru s dotazem, zda je možné, s ohledem na opravné prostředky ve směrnici a dále na zásadu neutrality a zásadu proporcionality, doplnit žádost o vrácení DPH před daňovým soudem.

SDEU konstatoval, že lhůta pro doplnění údajů u žádosti o vrácení daně není prekluzivní, a tedy nedodržení lhůty neznamena, že osoba povinná k dani ztrácí možnost odstranit nedostatky své žádosti přímo u vnitrostátního soudu. Své rozhodnutí opřel zejména o fakt, že k předložení údajů mohou být vyzvány také jiné osoby než samotný žadatel, kde by jejich pochybení či prodlení žadatele poškodilo na jeho právech. Nadto připomněl, že i sama směrnice o DPH obsahuje ustanovení, které zprošťuje členský stát povinnosti hradit úroky z prodlení z vratné částky, pokud nebyly údaje doplněny ve stanovených lhůtách. Záměr zákonodárce je tedy patrný.

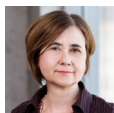
Pokud se tedy společnosti žádající o vrácení daně nepodaří dodržet lhůtu pro doplnění údajů, není ještě vše ztraceno. Stačí včas a v předepsaném termínu uplatnit především samotnou žádost.

Stručné aktuality, srpen 2019

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Na konci července schválil Senát novelu zákona o investičních pobídkách. Nyní se očekává podpis prezidenta. Zákon vstoupí v účinnost patnáctým dnem po vyhlášení ve Sbírce zákonů.
- Senát zamítl návrh novely zákona o EET. Návrh se nyní vrací do Poslanecké sněmovny. Ta jej musí schválit nadpoloviční většinou všech poslanců, pokud má novela vstoupit v účinnost.
- Vláda projednala návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění. Nejvýraznější změny přináší novela zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, která přejímá do českého právního řádu evropskou směrnici o správní spolupráci v oblasti daní (tzv. směrnici DAC 6).
- V návaznosti na novelu zákona o DPH účinnou od 1. 4. 2019 upravilo Generální finanční ředitelství (GFŘ) svoji Informaci k aplikaci institutu nespolehlivé osoby. Jedná se zejména o technické úpravy referencí na aktuální čísla paragrafů. Informace také zohledňuje skutečnost, že nově bylo explicitně legislativně upraveno, že prostřední osobou v třístranném obchodě může být i identifikovaná osoba.
- GFŘ publikovalo Informaci pro osoby povinné k dani neusazené v tuzemsku, kde shrnuje základní fakta o registraci těchto osob k české DPH. Zvláštní pozornost pak věnuje aspektům DPH vztahujícím se k zasílání zboží koncovým zákazníkům neplátcům (především e-shopy).
- Ve Sbírce zákonů byla publikována novela oceňovací vyhlášky (188/2019 Sb.).
- Novela zákona o pobytu cizinců na území České republiky vyšla ve Sbírce zákonů pod č. 176/2019 SB. s účinností od 31. července 2019.
- Novela zákona o ochraně spotřebitele publikovaná pod č. 179/2019 je účinná od 16. července 2019.
- Stránky Ministerstva práce a sociálních věcí (www.mpsv.cz) a integrovaného portálu MPSV (portal.mpsv.cz) budou mít novou vizuální podobu. Dojde také ke změně způsobu přihlašování uživatelů prostřednictvím systému [e-identita](#) (NIA) nebo [informačního systému datových schránek](#). Změny čekají i na uživatele, kteří pracují s elektronickými formuláři. Především jde o předvyplňování údajů, dynamické skrývání/odkrývání bloků na základě vyplněných informací ve formuláři a podporu sdruženého odesílání formulářů. Nové portálové řešení bude pro veřejnost dostupné už od 28. 6. 2019 na adresách web.mpsv.cz a web.uradprace.cz.
- MPSV upozorňuje, že projekt elektronické neschopenky úspěšně postoupil do další fáze příprav. Jeho účinnost je naplánována od 1. 1. 2020. V současné době probíhá mimo jiné testování externí komunikace ve spolupráci s vývojáři z dvaceti společností, které vytvářejí specializovaný software pro nemocnice a ordinace

lékařů. Vývojáři mají k dispozici sdílenou emailovou adresu a podrobné informace na webu ČSSZ, včetně průběžně aktualizovaného dokumentu s nejčastěji kladenými dotazy. Návazně na postup prací zprovoznilo ministerstvo kanál RSS, který je napojen na rubriku „Aktuality pro SW vývojáře“. Kanál může využít každý, kdo potřebuje být o postupu prací automaticky informován.

- Ministerstvo financí zahájilo připomínkové řízení k návrhu zákona o digitální dani. Návrh upravuje zavedení 7% daně u společností s globálním obratem nad 750 milionů eur ročně, které na území ČR dosáhnou za kalendářní rok obratu minimálně 50 milionů korun za uskutečněné zdanitelné služby ve třech blíže specifikovaných oblastech, a to umístování cílené reklamy na digitální rozhraní, využití mnohostranného digitálního rozhraní a prodej dat o uživateli. Jedná se o tzv. model DST digitální daně navržený dříve Evropskou komisí. Předpokládaná účinnost zákona je odhadována na polovinu roku 2020 v závislosti na dalším vývoji legislativního procesu.

KRÁTCE ZE ZAHRANIČÍ

- Britský úřad pro ochranu osobních údajů (Information Commissioner's Office) navrhl pro leteckou společnost British Airways za nedostatečné zabezpečení osobních údajů cestujících pokutu přesahující 5 miliard korun. V důsledku přesměrování webových stránek společnosti na podvodné stránky totiž došlo k úniku osobních údajů zhruba půl milionu cestujících. Pokuta hrozí rovněž hotelovému komplexu Marriott za únik osobních údajů více než 339 milionů hostů. Britský úřad pro ochranu osobních údajů navrhl v tomto případě pokutu ve výši 2,7 miliardy korun.
- 4. července byl zveřejněn finský program předsednictví Radě EU. V oblasti daní se Finsko zaměří na boj proti agresivnímu daňovému plánování a daňovým únikům s cílem snížit následky způsobené daňovou konkurencí. Dále se bude zabývat otázkou zdanění digitální ekonomiky.
- Ve dnech 28. a 29. června se představitelé skupiny G20 sešli v japonské Osace, kde debatovali o mezinárodním daňovém systému a dopadu digitální transformace na jednotlivé ekonomiky po celém světě. Lídři konstatovali, že bylo dosaženo pokroku při řešení daňových problémů, které vyplývají z digitalizace, a zavázali se k jednomyslnému řešení do roku 2020.
- Francouzský senát přijal návrh zákona, kterým se zavádí daň z digitálních služeb. Bude vybírána retroaktivně z transakcí od 1. ledna 2019. V souvislosti s touto skutečností zahájil obchodní zástupce USA vyšetřování údajné diskriminační povahy zákona vůči americkým společnostem.
- V červenci zveřejnila vláda Spojeného království návrhy právních předpisů a pokynů k dani z digitálních služeb. Ta bude zahrnuta do daňového balíčku 2019–20. Současně vydala britská daňová správa pokyny týkající zavedení nové daně.

22 | Daňové a právní aktuality – srpen 2019

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.